

Sagan om Byn från ingenting

Berättad av Björn Bårström.

Det var en gång en liten by som kom av ingenting. Ingenting säger du, man kan väl inte ha en by utan något. Alla byar och städer ligger ju vid något av någon anledning. Vid en fors, vid en fabrik, vid en järnväg o.s.v. inget går väl inte.

Jo, en gång för länge sedan började man bygga **Byn från ingenting** ute på en leråker långt från staden. Det gick fint och många flyttade ut till Byn trots att där fanns ingenting. Man gladdes åt möjligheterna att ha sin egen trädgård och bygga på sina hus och dona.

Och **Byn från ingenting** bara växte och växte och så fick man en skola. Det dröjde inte länge utan man fick bygga ännu en skola. Konstigt, sa man, att det behövs så mycket skolor.

Folket i **Byn från ingenting** arbetade ju på andra ställen just för att i Byn fanns ju ingenting. Och fanns det ingenting och man arbetade på andra ställen så behövdes det ju ingenting. Det var ju logiskt.

Man var lycklig i **Byn från ingenting** för man fick ju i stort sätt vara i fred. Eftersom man från de Styrande inte tyckte det behövdes någonting i **Byn från ingenting** så var det ju egentligen inte så mycket att bry sig om tyckte man.

Åren gick och man byggde nya och fler hus och till sist byggde man också hus på höjden för att få plats med flera som ville bo i **Byn från ingenting**.

Man var lycklig i **Byn från ingenting** men folket oroade sig ändå för sina barn. Dom måste ju ha något att göra på sin fritid och måste få en bra utbildning för om det var något som man brydde sig om mer än något annat så var det sina barn. Som alla föräldrar gör.

Eftersom **Byn från ingenting** var vana vid att inte få någonting så blev det som det blev när man ville ha en badbrygga. Den gamla var i ett eländigt skick som man skämdes över. Då gick man till dom Styrande i Staden och bad om att få en riktig brygga.

Nja, sa man men vill ni verkligen ha en brygga så måste ni visa att ni verkligen vill ha den genom att samla ihop massor med pengar bland byborna.

Nu var det så att i staden fanns det viktiga delar och mindre viktiga delar och oviktiga delar och dit räknades **Byn från ingenting**.

Dom viktiga delarna ville Stadens Styrande kunna visa upp när andra Styrande från andra Städer kom på besök och så kunde man vinna ära och berämmelse vida omkring för sina byggen.

Folket i **Byn från ingenting** fortsatte att arbeta och streta och betalade in sina skatter till Stadens skattmästare så man kunde göra de viktiga delarna i Staden finare och finare. Det var ingen hejd på hur fint det skulle bli.

Byn från ingenting samlade så småningom hop grundplåten till sin brygga och blev verkligen stolta över denna. Den visade man gärna upp för vänner och bekanta på besök.

Man skulle ju dessutom få sitt namn inristat på bryggan som tack för visat intresse.

Det är klart att man funderade lite bland byborna varför Staden just behandlade **Byn från ingenting** så att man själv skulle betala extra för att få något som andra delar av Staden fick utan egna insatser.

Så kom det sig att byborna i **Byn från ingenting** till slut blev irriterade och arga för det var lite av samma sak med många saker som man ville ha eller ha synpunkter på. **Byn från ingenting** skulle ju inte lägga sig i hur Staden skulle skötas, det hade man ju ingen kunskap om så långt från Staden.

Nu måste jag berätta att i **Byn från ingenting** bor många med höga befattningar och mycket kunskaper och som visst kan vara till nytta om dom bara får lov att komma med förslag.

Nu tågade man in till Staden och bad att få träffa Stadens Styrande. **Byn från ingenting** sa: "Nu har vi varit lojala och skött oss och visar på de bästa resultaten och vill vara med och bestämma om saker som berör oss och är viktiga för oss. Det blir också billigare för Staden om man lyssnar på byborna som kan detaljerna och är berörda och det blir mindre fel och man behöver inte göra om det igen".

Staden Styrande hade tydligt blivit upprörda och arga över en sådan gränslös fräckhet som **Byn från ingenting** hade visat.

Då sa några barn som var åskådare "jamen dom från **Byn från ingenting** har ju rätt, inne i de viktiga områdena behöver dom ju inte samla ihop pengar själv för att få fint"

Den främste av de Styrande som nu hade blivit röd i ansiktet och på halsen, sa att man tog en paus och tog med sina näst främste Styrande och sammanträdde och försvann in.

När efter en stund man kom ut igen tog den främste Styrande till orda och sa högtidligt.

"Vi Stadens Styrande skäms över hur vi har behandlat **Byn från ingenting**. Från och med nu så ska det finnas med en bybo för varje fråga som berör **Byn från ingenting** i Stadens förvaltningar och vi ska respektera deras kunnande och ideér".

Ett jubel bröt ut bland alla i Staden och man dansade på gator och torg och drack varandra till. Man kom inte hem till **Byn från ingenting** förrän det började ljusna igen på morgonen.

Sen levde man lyckliga både i Staden och **Byn från ingenting** och gör så fortfarande så vitt jag vet.

Det var en riktig saga det.

Gonatt och sov så gott.

2014-03-25